

Rataje

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Tábor

Nadmořská výška: 405 m n. m.

Počet obyvatel: 215

Adresa URL: www.ratajeobec.cz

Okres: Tábor

GPS souřadnice: 49.350145N, 14.445737E

První pís. zmínka: 1352 (672 let)

PSČ: 391 65

Historie obce Rataje

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1352. V písemných historických pramenech nalezená první zmínka o vsi Rataje je časově zcela neurčitá. Je činěna v soupise papežského desátku v děkanátu bechyňském z let 1352 -1405. Neurčitost zápisů o papežských desátcích je způsobena skutečností, že zápisy nebyly vročeny, ale jejich počátek je datován do roku 1352. Zápisy byly vedeny při pražském arcibiskupství. Ve 14. století byla ves rozdělena na několik dílů a sledování jejich vlastníků v toku dějin není jednoduché. V místě stávala tvrz, jejíž držitelé jsou zmiňováni již v r. 1360 - Petr Stolice z Rataj se synem Janem.

V letech 1368 - 1369 držel tvrz s částí vsi Jan z Podole a s tím jeden hlas podací k ratajskému kostelu. Dvůr poplužní, dvě krčmy a druhý hlas podací kostelní měl Purkart jinak Pureš z Rataj, který zemřel před rokem 1385. Jan z Podole je ztotožňován s Ješkem Švenkem z Vršovic. Jeho syny zřejmě byli Oneš a Beneš z Podole, kteří svým majetkem v Ratajích ručili Janovi z Rožmberka na dluh 2.000 kop grošů.

Část Rataj se pak nazývala podolskou a byla součástí tohoto statku. Druhá část Rataj byla zvána rakovská. Tu držel zmíněný Pureš z Rataj a pak Jan, syn Petra Stolice. Tento Jan, tzv. Stolička z Rataj, držel v Rakově poplužní dvůr a plat v Hubové. Po jeho smrti v r. 1395 se do držení rakovské části Rataj dostal Bohuslav z Hrádku, jinak z Hradnice. Podolská část Rataj se společně se statkem v Podolí dostala někdy v letech 1440 - 1445 do držení Jana Bechyně z Lažan. Když se v r. 1477 jeho tři synové dělili o dědictví, tak na díl Buriana z Lažan a z Bechyně připadlo: Podolí s tvrzí pustou, s dvorem poplužním a celou vsí, pustá ves Lhota, mlýn pod Podolím, Rakov, Borovany vsi celé, dvůr poplužní s dvory kmecími v Ratajích a právo kostelní podací a polovinu městečka Bernartice. Bechyňové z Lažan drželi Bernartice do r. 1604, ale Rataje byly v r. 1594 prodány Petrem Bechyněm z Lažan Kryštofu Hozlaurovi z Hozlau. Ten, i když vlastnil tři čtvrtiny zámku v Dobronicích, vybudoval na získané části vsi Rataje nové sídlo - snad tvrz nebo dům (zámeček).

Hozlaurové již od r. 1527 skupovali po částech příslušenství panství Dobronice, až ho nakonec vlastnili celé. V r. 1560 zemřel Jindřich Hozlauer a dědictví po něm si rozdělilo pět jeho synů. Na díl Kryštofa Hozlaura připadla polovina hradu Dobronice a vedle dalších dědin také polovina vsi Rataje, Starého Sedla, Zběšic a Dobronic.

V r. 1618 Kryštof Hozlauer zemřel a podle jeho poslední vůle z roku 1616 byl statek rozdělen mezi jeho šest synů. Jindřich starší obdržel ves Rataje. Jindřich starší zemřel během stavovského povstání a jeho statky pak drželi mladší z jeho bratrů. Pro účast na stavovském povstání v letech 1618 - 1620 byli konfiskační komisí souzeni Jindřich mladší a Jan, bratři Hozlaurové z Hozlau, a byli odsouzeni ke ztrátě třetiny majetku. Tak propadl konfiskaci statek Rataje - sídlo a ves s dvorem poplužním s dvěma sedláky a

dvěma chalupami, pak tři poddané ve vsi Kozině. Statek Rataje a ves Zběšice se sedmi sedláky prodali v r. 1618 Jindřich mladší, Jan mladší, Adam mladší, Jiří a Václav, bratři Hozlaurové z Hozlau, svému bratru Oldřichovi, ale prodej v době stavovského povstání nebyl uznán. Statek Rataje od české komory koupil Adam starší ze Šternberka a připojil ho k panství Bechyně.

Jeho potomci drželi Bechyni více jak jedno století. A to do r. 1715, kdy se šestnáctiletá Marie Terezie ze Šternberka, dcera tragicky zahynuvších rodičů Jana Josefa hraběte ze Šternberka a Marie Violanty z Preysingu (utopili se nešťastnou náhodou v řece Innu v r. 1700), vdala za Jana Leopolda, hraběte Paara. Paarové byli vrchností v Bechyni až do konce patrimoniální správy v r. 1850 a vlastníky statku až do moderní doby.

